

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. ifj. Szilágyi János ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Kinyó Krisztina jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Csongrád Megyei Bíróság 2007. január 4-én kelt 3.K.21.909/2006/4. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 3.K.21.909/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 35.000 (harmincötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 854.900 (nyolcszázötvennégyezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság a felperesnél általános forgalmi adóellenőrzést végzett 2005. július-szeptember hónapokra vonatkozóan. Ennek eredményeként határozatával a felperes terhére 14.247.000 Ft általános forgalmi adókülönbözetet állapított meg, melyből 14.176.000 Ft-ot jogosulatlan visszaigényelt adónak minősített, ezen összeg kiutalását elutasította. Egyidejűleg 71.000 Ft adó, 7.123.000 Ft adóbírság és 3.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte a felperest. Az adóhatóság a felperes részéről befogadott, az R. Kft. részéről kiállított 8 db számlában szereplő általános forgalmi adó visszaigénylését jogszerűtlennek minősítette. Kifejtette, hogy a számlákon feltüntetett gazdasági esemény nem történt meg, a felperes a Svájcba exportált termékek eredetét nem tudta igazolni. A kereskedelmi láncolatban résztvevő gazdasági társaságoknál lefolytatott vizsgálatok alapján a cél az adó-áthárítás látszatának megteremtése volt. A számlák befogadása során a felperes a tőle elvárható magatartást nem tanúsította.

Az alperes 8429897791 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Hivatkozott az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 32. § (1) bekezdésére, 35. § (1) bekezdésére, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 166. § (2) bekezdésére.

A felperes keresetében a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására kötelezését, vagy az alperesi határozat megváltoztatását kérte azzal, hogy a gazdasági esemény a számlák szerinti tartalommal végbement, és mint vevő, a szokásos gondossággal járt el.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az első fokú bíróság vizsgálta a felperes és az R. Kft. közötti gazdasági kapcsolatot, a vitatott számlákban szereplő gazdasági esemény megtörténtének valódiságát. E körben – a közigazgatási hatóságokhoz hasonlóan – vizsgálta azt a körülményt is, hogy a felperes eladója rendelkezett-e, rendelkezhetett-e a számlákban szereplő termékekkel. Vizsgálta az R. Kft. és az állítólagos beszállítók, a G. Kft. és az F. Kft. gazdasági kapcsolatát, valamint a G. Kft. és a beszállító C. Kft. kapcsolatát. Vizsgálta azt a körülményt is, hogy a perbeli katalógusban szereplő termékek (mezőgazdasági alkatrészek) magyarországi beszállítója az SPA volt, amely Magyarországra nem forgalmazott olyan mennyiségű árut, mint amelyet az említett gazdálkodó szervezetek egymás között forgalmaztak.

Az első fokú bíróság vizsgálta a számlák kapcsán a felperes teljesítőképességét; a felperes és az állítólagos svájci vevője, az LLC gazdasági kapcsolatát, illetve a külföldi cég létezését. Az ezen vizsgálatokhoz kapcsolódó adatok, nyilatkozatok, tanúvallomások, külföldi adóhatóság nyilatkozata alapján a következő megállapításokat tette.

Az R. Kft. tevékenységi körében a mezőgazdasági permetezőgépek forgalmazása nem szerepelt. Szintén nem rendelkezett ilyen bejegyzési tevékenységi körrel a G. Kft. és az F. Kft. sem. Ezen utóbbi két cég bejelentett telephelyén a társaságot nem ismerték, ott semmilyen alkatrész, áru nem volt. Az eljárás során meghallgatott ügyintézők, képviselők nyilatkozata az áru beszerzésére, szállítására, a szállítás helyére vonatkozóan egymásnak ellentmondóak voltak. A felperes vevője a termékek ellenértékek a bizonylatok szerint kétszer adta át, előleg és az áru átvételekor készpénzben. Az olasz eredetű áruk kizárólagos forgalmazója az SPA volt, amely a felperes által exportált mennyiségben árut nem is forgalmazott. Ilyen mennyiség a felperes részére és részéről sem kerülhetett továbbértékesítésre.

Mindezen bizonyítékok alapján az első fokú bíróság megállapította, hogy a felperes beszállítója, az R. Kft., valamint annak üzleti

partnerei között valós gazdasági esemény nem történt, az áruk beszállításra, vásárlásra csak formailag kiállított számlákon szerepeltek. Így az áfa-levonási jog alapjául szolgáló számlák hiteles dokumentumnak nem tekinthetők.

A felperes az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésben foglalt körütekintő magatartást sem tanúsította; nem vizsgálta, hogy a cég az adott termékek forgalmazására jogosult volt-e, az áruk beszerzése megfelelően történt-e.

Az első fokú bíróság jogerős ítélete ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését és a jogszabálynak megfelelő ítélet meghozatalát. Fenntartotta jogi álláspontját, hogy a gazdasági események a számlák szerint mentek teljességbe mind a vétel, mind az eladás tekintetében. A jogerős ítélet sérti az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 97. § (4)-(6) bekezdéseit, az Áfa tv. 32. § (1) bekezdését, 35. § (1) bekezdését és 44. § (5) bekezdését. Sem az adóhatóság, sem az első fokú bíróság nem tárta fel kellően a tényállást, illetve jogszerűtlen megállapításokat tettek; a felperes, mint vevő a szokásos gondossággal járt el.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság megállapítása szerint az első fokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, az ügyben alkalmazandó jogszabályok felsorolásával és értelmezésével jogszerű döntést hozott, amellyel a Legfelsőbb Bíróság mindenben egyetért. A felperes felülvizsgálati kérelmével kapcsolat az alábbiakra mutat rá.

Az Áfa tv. 32. § (1) bekezdése és 35. § (1) bekezdése kapcsán a közigazgatási perekben kialakított és töretlen gyakorlat szerint csak az alakilag és tartalmilag hiteles számla alapján gyakorolható az általános forgalmi adó levonási vagy visszaigénylési jogosultság. A számla tartalmi vizsgálatának egyik eleme, hogy a számlában szereplő gazdasági esemény a számlában szereplő felek között ténylegesen megvalósult, végbement-e.

Az első fokú bíróság e körben vizsgálta a gazdasági láncolatban résztvevő valamennyi gazdálkodó szervezetet, azok tevékenységét, teljesítőképességét, a vitatott mezőgazdasági alkatrészek eredetét. E körben a közigazgatási eljárás, illetve a bírósági eljárás során keletkezett, feltárt bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján értékelte.

A Legfelsőbb Bíróság előtti felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli perorvoslati jellegéből adódóan - a tényállás módosítására, megváltoztatására, a bizonyítékok újraértékelésére, vagy felülmérlegelésére általában nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha az első fokú bíróság tényállást nem állapított meg, vagy a megállapított tényállása hiányos, illetve iratellenes megállapításokat tartalmaz, továbbá, ha a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint azonban az első fokú bíróság a fenti hibáktól mentesen a tényállást teljes körűen feltárta. A bizonyítékokat felsorolta, azokat ütköztette, egyenként és összességében mérlegelve jutott arra a jogi következtetésre, hogy a perbeli esetben a számlák mögötti valós gazdasági eseményt, a felperes hitelt érdemlően nem tudta bizonyítani. A bizonyítékok értékelése körében a Legfelsőbb Bíróság sem talált olyan kirívóan okszerűtlen mérlegelést, amely alapot adhatna annak felülmérlegelésére.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság a pervesztes felperest a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2008. március 20.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró